

[Finansministeren]

Dernæst vil jeg gerne fastslå, som jeg har gjort det mange gange, og som jeg har sagt det for nogen tid siden i finansudvalget, at regeringen sigter imod en fortsat stigende standard for klienterne under åndssvageforsorgen. På trods af hvad der er sagt og skrevet, er det en kendsgerning, at standarden taget under ét og målt med de anvendte ressourcer har været stigende over en årrække. Regeringens finanslovsforslag indebærer også efter vores opfattelse, at der på landsplan totalt set er mulighed for standardforbedringer. Selv om udgiftsrammerne udviser et vist fald, så er dette fald betydelig svagere end det, som det faldende antal klienter i sig selv ville medføre. Hertil kommer, at åndssvageforsorgen ud over at være fritaget for generelle procentbesparelser på tillægsbevillingsloven for 1978 kan afholde en særlig pris- og lønregulering på i alt 10,2 mill. kr. Jeg kan i denne forbindelse henvise til min redegørelse, som jeg har tilsendt finansudvalget i forbindelse med samrådet den 1. marts.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at et faldende klientantal og den dermed forbundne omstilling kan skabe problemer for personalet. Jeg siger helt klart, at vi vil undgå afskedigelser fra forsorgen, men vi må så også gennemføre en rimelig fordeling af ressourcerne imellem de enkelte enheder. Det vil også være bekendt, at statsministeren, socialministeren og jeg har ønsket ved besøg på forskellige af åndssvageforsorgens institutioner at danne os et førstehåndsindtryk af de mange problemer, der har været rejst.

Jeg gentager endnu en gang, at det vigtigste for regeringen er, som vi har sagt det ved adskillige lejligheder, at vi ønsker en stigende standard inden for åndssvageforsorgen. Vi har så tilføjet, at hvis det mod forventning skulle vise sig, at de bevillinger, der er afsat til åndssvageforsorgen, ikke skulle muliggøre en stigende standard, så ville vi vende tilbage og foreslå folketinget yderligere bevillinger til dette område.

Situationen er altså den, at der er rejst tvivl om, hvorvidt de foreslåede bevillinger giver den standardforbedring, som øjensynligt et stort flertal i denne sal ønsker skal gennemføres. Hvad kan man gøre ved det? Der er to muligheder. Den ene mulighed er, at man kan vente og se, om bevillingerne slår til. Hvis de ikke gør det, kan man altså komme tilbage til folketinget, og da der er et

stort flertal, skulle der ikke være noget i vejen for og ikke nogen problemer forbundet med en bevillingsforøgelse. Imidlertid er der en række partier, der har ønsket, at man på forhånd afsatte en ekstrabevilling, og så kunne man se, om der blev brug for den, og i hvilket omfang der blev brug for den.

De to muligheder er der, og jeg vil gerne sige på regeringens vegne, at det ikke på nogen måde er afgørende for regeringen, om man bruger den ene eller den anden mulighed. Jeg kan derfor sige, at efter den debat, der har fundet sted, og for at der ikke skal være nogen som helst tvivl om regeringens positive holdning over for åndssvageforsorgen, så agter vi at stemme for det af CD stillede ændringsforslag.

Igen i år har socialistisk folkeparti stillet ændringsforslag, der forudsætter ophør af vort NATO- og EF-medlemskab og afvikling af forsvaret, forslag, som regeringen af velkendte grunde afviser. Hvad der imidlertid har undret mig, er, at den samlede virkning af SFs forslag er en budgetforbedring på ca. 4 mia kr. Der må jeg spørge, om det virkelig er sådan fat i SF, at man ønsker at stramme økonomien så meget med det til følge, at man skader beskæftigelsen kraftigt. Det kan jeg faktisk vanskeligt forestille mig.

Jeg noterede mig også, at hr. Alfred Andersen sagde, at der var tale om en markering, især for så vidt angår NATO- og EF-synspunkterne osv. Men tilbage bliver alligevel, at hvis socialistisk folkepartis ændringsforslag blev gennemført, så var der tale om en stramning, og så var der tale om, at følgen blev en øget arbejdsløshed. Jeg forstår, at udtrykket, at der er tale om en markering, åbenbart betyder, at ændringsforslagene ikke skal tages helt så alvorligt, som vi normalt gør, og i hvert fald ikke skal tages bogstaveligt. Det vil jeg så lade være med, og så har jeg ikke flere kommentarer til socialistisk folkepartis ændringsforslag.

Også en del af ændringsforslagene fra Danmarks kommunistiske parti er en følge af partiets forudsætning om, at Danmark udtræder af EF, af Europarådet og af NATO, og af, at det danske forsvar nedlægges. Regeringen afviser som nævnt disse forslag.

Herudover er det DKPs skatteforslag, som har de største provenumæssige konsekvenser. Jeg har allerede skriftligt svaret på spørgsmål vedrørende DKPs indkomstskatteforslag,